

Väike maa

Leelo Tungal

Urmas Lattikas
(1960)

$\text{♩} = 62$ *mf*

S. A. See väi - ke maa siin põh - ja - tae - va all,

T. B. *mf*

5 ja valk - jas - hall,

kolm-vee-rand aas - tat külm ja hall,

9 *cresc.*

kus nõn - da i - gi - hal - jad on vaid o - kas - puud,

kus i - gi - hal - jad o - kas - puud, -

13

kus val - gust täis on ai - nult su - ve - kuud,

esitada 1/2 tooni kõrgemalt, Ges-duuris

© SP Muusikaprojekt

17 *f*

kus tal - ve - päi - ke tõus - tes loo - jub taas,
 tõus - tes taas,

21 *dim.*

koo - li - teel on tu - me jää kui klaas.
 kus koo - li - teel on jää kui klaas.
 koo - li - teel

25 *Rahulikumalt*
mf

See on su sün - ni - maa, just si - na mõis - ta saad

29

ta rõõ - me, mu - re - sid ja va - lu - sid, ta põl - de, met - si,

33

ta - lu - sid, ta jõ - ge - sid ja merd, ta

36 *rit.* *Väljapeetult*
p
 ta-lit - se - tud verd. Siin on su i - sa - maa,
 Mm - - - mm - - -
 (Mu i - sa - maa)

42 *allargando*
 su e - ma - keel, kui si - na
 mm - - - mm
 on mi - nu arm!)*

48 *f*
 neid ei mõis - taks, kes siis veel?
f

(2004/2008)

* Lauupeol laulda mm-häälikul

Urmas Lattikas on end sügavalt meie südamesse mänginud just džässpianistina. Seepärast on ehk nii mõnelegi üllatuseks, et ta on omandanud akadeemilise hariduse Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia Eino Tambergi kompositsiooniklassis 1986. aastal. Et džäss on olnud kogu aeg hinges, näitab kasvõi tõsiasi, et ta on kahekordne Uno Naissoo nimelise loomingukonkursi laureaat (1984 ja 1985). Urmas Lattikase loomingupagasis on lavamuusikat, lastelaule, hulgaliselt džässmuusikat, arranžeringuid, koorimuusikat, aga ka teoseid sümfooniaorkestrile ja kammerkoosseisudele.

"Lihtne on kirjutada laulu ilusast ja heast - väikesest maast põhjataeva all - meie kodust. Ehkki siin "kus valgust täis on ainult suvekuud" nagu laulusõnad ütlevad, jätkub seda valgust ja soojust ka aega, kui "talvapäike tõustes loojub taas". Suvekuude ja talvise kaminatule soojus, metsade ja lillede lõhn, armsad inimesed, kaunis eesti keele kõla on meiega alati kaasas, ükskõik, kui kaugeid radu me parajasti ei talle. Nad kutsuvad meid ikka tagasi koju, vaikselt ja kindlalt, kasvõi korra, et seista laulukaare alla ja laulda koos, kaunis ja puhtas emakeeles, isamaa ülistuseks." Urmas Lattikas